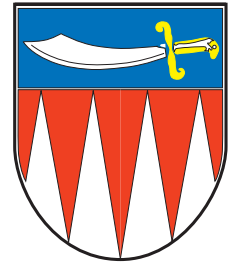

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XII.

Občasník pro Příkazy a Hynkov

číslo 6.

Listopad - prosinec 2011

Vážení spoluobčané,

ve shrnutí toho, co se v uplynulém období událo, dnes začnu na Hynkově. Požehnutí hynkovské kapličky bylo vskutku slavnostní událostí. Krom domácích na tuto slavnost přijela spousta hostů, kterým se, alespoň dle zprostředkovaných reakcí, na Hynkově moc líbilo. Všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu této slavnosti bych chtěl moc poděkovat za čas a úsilí, které přípravě a průběhu této akce věnovali.

Pro hynkováky mám ještě jednu dobrou zprávu. Příčiněním pana místostarosty Jožky Škrabala zahájil Pozemkový úřad pozemkovou úpravu v katastru Hynkov. Tato úprava bude trvat asi 3 roky a jejím výsledkem bude scelení katastru, vyasfaltování polních cest, které vedou z Hynkova, výsázení stromořadí podél těchto cest, zlepšení protipovodňových opatření. Veškeré náklady spojené s touto pozemkovou úpravou platí Pozemkový úřad. Pokud se o této záležitosti budete chtít dovědět více, tak přijďte na jednání Zastupitelstva obce, které se bude konat začátkem prosince v KD na Hynkově.

Ještě jednou vzpomenu jméno pana místostarosty. Chtěl bych jej pochválit za dar, který obci věnoval. Pan místostarosta nechal vyrobit 2 dubové lavičky, které pak nechal umístit na hrázku směrem k Náklu, kde se nachází lipová alej. Lavičkám to tam moc sluší a jsou hojně využívány – hlavně ve večerních hodinách. Obec pak ještě zakoupila pět dalších laviček z nichž tři byly rozmístěny na Hynkově u kapličky a dvě v Příkazích. Jedna je u obecního úřadu a druhá pod lipou při výjezdu na Haťovou cestu. Někteří spoluobčané právem poukazovali na to, že k lavičkám by to chtělo odpadkové koše. Koše určitě budou a v rámci zlepšení vzhledu obce bychom chtěli zahájit také opravu autobusových zastávek. Na Radě obce jsme toto téma už několikrát probírali a nakonec jsme se rozhodli, že tyto dvě investiční záležitosti zařadíme do rozpočtu pro příští rok.

Když už jsem vzpomenu rozpočet, tak bych se chtěl zmínit o jedné příjmové položce, kterou budeme muset změnit. Jedná se o příjmovou položku za stočné. Poslední dva roky se výrazně zvedly náklady na provozování čistírny odpadních vod, kterou máme společně s Náklem. Výše vynaložených finančních prostředků již přesahuje to, co za stočné vybereme. Jen pro připomenutí, dnes v Příkazích vybíráme 600,- Kč za osobu a rok. Celorepublikový průměr je okolo 1130,- Kč za osobu a rok. Už toto číslo jasně hovoří o tom, že poplatek za tuto službu je v Příkazích značně poddimenzován. Abychom dorovnali alespoň současnou výši vzniklých nákladů spojených s čištěním odpadních vod je potřeba, zvýšit současný poplatek alespoň na 800,- Kč za osobu a rok. Věřím, že tento nepopulární, ale nutný krok pochopíte. Mohu Vás ujistit, že vybrané stočné bude využito co nejlépe, neboť od září máme nového provozovatele čistírny. Stala se jím společnost Moravská vodárenská a. s.. Již po prvním měsíci provozu došlo k výraznému zlepšení čištění odpadních vod a nový provozovatel plánuje další opatření ke zkvalitnění této služby. Stávající čistírna je však na vrcholu své

kapacity a funkčnosti. My se proto urychleně musíme zamýšlet nad její modernizací. Společně s vedením obce Náklo jsme se rozhodli zahájit přípravné práce k vypsání výběrového řízení na dodavatele projektové dokumentace. To zabere určitý čas a bude také něco stát. Bez projektové dokumentace se však nepohneme z místa a tady nás „bota opravdu tlačí“.

Dětské hřiště bylo nakonec otevřeno podle avizovaného termínu a zdá se, že slouží svému účelu dobře. Snad tam ještě chybí pískoviště, ale to se dá napravit. Už jsme se domlouvali s vedením Sokolů na tom, že pískoviště tam na jaře příštího roku přidáme. Průchod na hřiště z ulice od Záložny bude otevřen každý den a to v dubnu až říjnu od 9 hodin do 19 hodin, v listopadu až březnu od 10 hodin do 17 hodin. Společně s dětským hřištěm se bohužel nepodařilo otevřít mateřské centrum. Po vyklizení místností vybraných k tomuto účelu se ukázalo, že bude potřeba provést rozsáhlejší stavební úpravy než se plánovalo. Původní podlahy byly vytrhány a vykopána zemina pod nimi, omítka na stěnách otlučena asi do výšky 1,5 m. Byla provedena nová elektroinstalace. V tuto chvíli místnosti vysychají a brzy budou opatřeny sanační omítkou a novou podlahou. Suma sumárum, otevření mateřského centra se nám trochu posune, ale každopádně v Příkazích bude. Není důvod bránit mladým maminkám, které s tímto nápadem přišli, v jejich iniciativě, když obec má na tyto aktivity prostory, které je stejně potřeba dát do pořádku.

Práce na obecním úřadu pokračují podle plánu. Koncem října proběhlo stěhování do přízemních prostor a mezitím se ještě bude dokončovat fasáda. Krom kompletní předělávky topení, o kterém jste se dočetli v minulém Žudru se nejspíše také pustíme do rekonstrukce obřadní síně a ostatních prostor v prvním patře této budovy. Obec Příkazy si jistě zaslouží důstojnou místnost, která bude využívána při slavnostních příležitostech. Ta dnešní už má něco za sebou, propadá se u ní strop a když už provádíme stavební práce takového rozsahu, tak bude rozumné vzít to z gruntu a mít zase jednu obecní nemovitost opravenou.

Jarek Sívek

Na letošní rok připadá 85. výročí posvěcení kaple v Příkazích

Novou kapli, postavenou stavitelem Josefem Brachem, sv. Cyrila a Metoděje, vysvětil 7. listopadu 1926 olomoucký arcibiskup Leopold Prečan za asistence kněží z okolí a hojně účasti věřících i vzácných hostů. Při svěcení byl konsekrován oltář a do něj uloženy ostatky sv. Theodora, sv. Liberata a bl. Jana Sarkandra. První mše svatá se tu sloužila ještě na sklonku toho roku 27. prosince.

- Pokračování na str. 3 -

Zarôčené recept na perník

Jak se peče perník, vědět potřebujete?
Tož si děte bryle a dobře si to pročtíte!

Pôkôsim se nedělat z toho nějakó vědô...
Dě dvě véce do miskê a dvě žêčkê medô.

Leda jednô skořêce, côkrô 15 deka,
nekoštovat, nelézat, mlsné ať si čeká.

Štêrê novy kořeni a hřebičku pět,
všecko ôklôct v hmoždírô, vuňa bôde hned.

Co recepis nám dál říká? Děte žêčkô ôvařených trnek.
Je to leda na barvô! Ale pozor – nevrázêť tam celé hrnek!

A nezapomněť na mlíko, dávájô se dvě žêčkê.
Na řídké perník veléky, na šóláni malinky žêčenkê.

A včêl rychle vařêka, ať se v misce mihá,
až nad řídkém tém všeckém, ať se pěna zvihá.

Hladká móka je na řadě, třêcet deka dámê,
maló rovnó žêčkô sôdê v tem dobře zamichámê.

Ešce na tem záleži, jak se perník zaleži.
Muže se pict na drôhé deň, ale aji za tédeň.

Nechámê to odpočênôt, pod plachetkô zakrety,
zaleskne se, nabôde barvô, na prstê se nelepi.

Potom s láskó aji s citem to môsite zpracovat,
dobře mókó posépávat a válkem lehko rozvalovat.

Moc tenky to nedělête, trhá se to a na vále přêlepi.
A děž si nedáte pozor, hned to máte spáleny.

Vêkrajujte formičkama, trochô si jich namôčte,
aji rôkê ê rádylo do mókê chviléma zastrčte.

Z perníkô mužete pak tvořêť lidové ê ôměleckê,
ale takê ôplatnit svô fantazijô a nápadê všeckê.

Kolibečkô, chalópkô, hřebek, slipečkô aji konička,
panenkô, čerta s andělem a Mikôlášem aji zajička.

Všecko potíráte až na plechô, povrchô aji na hranê
ôšlehaném žlôtkem – ať se pěknê leskne a nemá hanê.

Plech pomastit? Tô ôrčêťe – na to ôž si zvêknite!
Ináč tém po ôpečení ani nehnete!

Pict v teplêší trôbê a každé plech pohlidat,
ôpečené bôde hned, jak se začne trochô zvihat.

Až dobrotê perníkovy dobře vêchladnô,
ozdobte jich jak ômite z bilku polevô.

Šak figurkê ôpečeny, co se na vás ôsmějô,
nechte tak, bez zdobeni – lepšê pak vêpadájô.

Včêl mužete okoštovat, co vám voni pod rôkama.
Mlsat s chôtô, oblêzovat – bôde každé pán ê dáma.

Ešlê je vás doma sêla, zaděláte aspoň z kila.
Ináč je to ale k zlosti, bôdete se môšêť postit.

Nô a jak se nepodaři ê děž ste tam všecko dalê?
Je to asi tém, že ste se ô toho tôze málo ôsmivalê.

Nic si z toho nedělête, jenom žádnó vědô...
vemte miskô a dvě žêčkê medô...

a mužete začit znovô...

*Hodně usměvô a zdarô přê pečení perníkô vám přeje
vaše tetinka.*

Jubilanti:

<i>Listopad</i>	
Prázdna Mária	70 let
<i>Prosinec</i>	
Říkalová Anna	90 let
Rohrerová Štěpánka	85 let
Mouralová Edita	75 let
Prázdny Zdeněk	75 let
Kubová Marie	70 let
Svačinková Věra	70 let

Pozvánka na listopadové a prosincové akce v naší obci

LISTOPAD

- 8. 11. (út) Promítání filmů o naší obci v 17 hod.
- 11. 11. (pá) Po stopách svatého Martina
- 19. 11. (so) 9. setkání harmonikářů ve 14 hod.
- 26. 11. (so) rozsvícení vánočního symbolu na Hynkově
- 27. 11. (ne) Adventní koncert + rozsvícení vánočního stromu v Příkazích

PROSINEC

- 3. 12. (so) Volejbal – Mikulášský turnaj
- 5. 12. (po) Svatý Mikuláš naděluje v Příkazích (Zájemci se informují u paní Jarmily Hřivnové)
- 10. 12. (so) Mikulášská nadílka na Hynkově
- 11. 12. (ne) Stříbrňanka – Záloženský dům Příkazy
- 17. 12. (so) Vánoce ve skanzenu + výstava betlémů z Příkaz a Hynkova

(Máte-li betlém, který byste chtěli ukázat návštěvníkům skanzenu a zapůjčit jej pro výstavu, můžete jej přinést 16.12. 2011 po 15. hodině do skanzenu, nebo se domluvit s členkami kulturní komise.) Bližší informace na plakátech.

Zprávy z Rady

vážení čtenáři, ve sloupku VÍTE ŽE, Vás chceme informovat o zajímavých věcech projednávaných Radou obce, která se pravidelně schází každých čtrnáct dní. Vybrali jsme pro Vás ty nejzajímavější:

Rada obce schválila:

- návrhy opatření a orientační rozpočty na ošetření stromů v areále u hřiště od Pavel Haupt, DiS, Kunčice, cena 65.200,- Kč bez DPH bez štěpkování

- Pokračování na str. 3 -

- smlouvu mezi Obcí a panem Zdeňkem Dostálem, Vojnice na pronájem nebytových prostor sklenářství Příkazy.
- nabídku ceny dodavatele plynu od společnosti RWE a nabídku ceny dodavatele el. energie od společnosti ČEZ
- výsledek výběrového řízení a podpis smlouvy o dílo společně s Obcí Náklo na nového provozovatele ČOV Náklo. S ekonomicky nejvýhodnější nabídkou se na 1. místě umístila společnost Moravská vodárenská, a.s.,
- žádost na vybudování odstavné plochy před č.p. 79, která bude provedena ze zatravnovací dlažby
- nabídku na 3 ks vnitřních mříží do oken místnosti České pošty v budově Obecního úřadu od p. Jiřího Ricka, 54.238,- Kč vč. DPH., včetně montáže, bezpečnostních zámků, dopravy a atestu
- ustanovení sociální a zdravotní komise při Radě obce ve složení MUDr. Ivana Spurná - předseda komise, MVDr. Stanislav Kovář, Miroslava Davidová, Anna Dragounová a Lenka Bortlová, která bude mít na starosti sociální a zdravotní program pro občany Obce. Komise bude pracovat bez nároku na odměnu.
- poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí na akci Regenerace památné aleje ke kapličce v obci Příkazy
- nákup nové vánoční světelné výzdoby, v Příkazích na Obecním úřadě a kapličky na Hynkově
- žádost ZŠ a MŠ Příkazy o povolení výjimky z počtu žáků
- smlouvu o výpůjčce mezi Obcí Příkazy a Základní školou a Mateřskou školou Příkazy, příspěvkovou organizací
- záměr pronajmout nebytové prostory v MŠ Příkazy
- zadání územních studií pro lokality U vodárny a Hliník v rámci změny č.3 územního plánu Obce Příkazy
- podání žádosti o dotaci na akci Rekonstrukce lesotechnických meliorací v lužním lese Seče v Příkazích, zpracování projektu včetně rozpočtu, cenové nabídky a podání žádosti o dotaci v termínu od 25.10.do 7.11.2011
- podání žádosti o dotaci na zateplení a výměnu oken MŠ
- výzvu k dodělání zemních prací na sídlišti společnosti SUNNY FARM na Hynkově a provedení úklidu v okolí na Hynkově

Rada obce dále projednala:

- oznámení Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Olomouc o zahájení řízení komplexních pozemkových úprav v k.ú. Hynkov
- Rada obce dala záporné stanovisko k žádosti Auto Kelly Real, s.r.o., Praha k prodloužení dokumentace pro územní řízení na akci: "Hala náhradní díly – AUTO KELLY". Rada obce nepovažuje prostorové a technické řešení a umístění stavby „Hala náhradní díly AUTO KELLY“ v této lokalitě za vhodné. Skladová hala o rozměrech 52,0 x 112,0 m a o výšce 10,85 m by měla stát v bezprostřední blízkosti silnice Olomouc-Litovel, ve vzdálenosti 2,5 m od hranice pozemku, součástí stavby má být podzemní požární nádrž a jako velmi problematickou dále vidí stavbu akumulací nádrže povrchové vody o rozměru 76,8x14,4 x1,5 m se vsakem povrchových vod z haly a odstavných ploch vsakovacími studnami o průměru 2 m a hloubce 15 m do podzemních vod
- zprávu o postoji Povodí Morava k pročištění říčky Cholinka Povodí Moravy nabízí spolupráci při pročištění Cholinky, a to poskytnutí bagru. Ze strany Obce je potřeba nechat provést rozbor kalů a zajistit jeho umístění podle výsledku rozboru. Rada obce schválila podání objednávky na provedení rozboru kalů.
- Informaci p. ředitelky ZŠ a MŠ o stavu rozpočtu školy a výhledu hospodaření a plnění rozpočtu do konce roku 2011 a výhledu na rok 2012
- Rada obce neschválila nabídku na dlaždičské práce z lomového - štětového kamene – krajnice cesty od požární zbrojnice po výjezd do Nákla.

Na průčelní zdi kaple jsou vsazeny kamenné tabulky se jmény padlých a umučených našich občanů z obou světových válek. Jsou zakončeny pylony, na které byly zavěšeny zvony. Vlevo je starý zvon sv. Josefa a sv. Floriana s letopočtem 1753 od Melchiora Schwanna z Olomouce přenesený z barokní kapličky Blahoslavené Panny Marie, co bývala na rozcestí před školou, vpravo byl zvon sv. Václava s letopočtem 1926 od Rudolfa Manouška z Brna. Žel ten padl za obět za druhé svět. války, když byl v roce 1942 rekvírován německými okupanty na zbrojní účely. Až po půl století při generální opravě kaple se zavěsil na prázdné místo zvon nový, opět sv. Václav s letopočtem 1992 od Marie Tomáškové - Dytrychové z Brodku u Přerova. Po velké opravě kaple v letech 1985 – 1992, ji při slavnosti Sjezdu rodáků 4. července 1992 nově posvětil současný olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

I. SENIORSKÁ OLYMPIÁDA

Přišla sobota 10. září 2011. Slunce se ukázalo až v poledne. Ve 14 hodin se na hřišti ve Skrbeni začali scházet senioři. Co se to konalo?

I. Seniorská olympiáda

Seniorklub Skrbeň se rozhodl uspořádat I. Seniorskou olympiádu. Účast byla veliká. Soutěžící družstva ze Skrbeně, Příkaz, Horky, Chomoutova, Křelova, Štěpánova, Choliny, Těšetic, Újezda u Uničova byla připravena splnit všechny soutěžní podmínky. Soutěžilo se ve slalomu v jízdě na koloběžce, v běhu přes překážky, v hodů do koše, v hodů na plechovky, v hodů granátem, v krájení nejdelší jablkové slupky a maratonu. Všichni účastníci s plným nasazením běhali, skákali a házeli.

Náš seniorklub vyslal do soutěže tyto seniorky: Večeřová Dana, Davidová Miroslava, Majtnerová Zdena, Krčmářová Františka, Prázdňá Marie, Vitásková Jana, Vacová Božena, Hřivňová Ludmila. Získali jsme 3 medaile.

Večeřová Dana:	II. místo v jízdě na koloběžce
Davidová Miroslava:	III. místo v jízdě na koloběžce
Majtnerová Zdena:	III. místo v hodů na plechovky

Jinak bylo o všechny dobře postaráno: pečené ryby, uzené maso a kabanos i pití, všeho bylo dost. Po ukončení a odměnění vítězů byl zapálen táborák, opékali jsme špekáčky a zpívali u táboráku.

Členům seniorklubu ze Skrbeně patří poděkování za hladký průběh celého odpoledne. Velký dík patří i našim příznivcům, kteří nás přijeli podpořit a drželi nám palce.

D.M.

Společnost EKO – UNIMED Medlov ve spolupráci s obcí
Příkazy pro Vás připravila

Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu,

který se uskuteční **ve čtvrtek 17.11.2011** a bude proveden zastávkovým způsobem, při kterém sběrná vozidla zastaví v určený čas na několika stanovištích, kde budete moci předat odpady obsluhám vozidel. Odpady odložené na stanovištích před příjezdem sběrných vozidel nebudou odvezeny.

Přehled stanovišť:

Hotel Záložna 8,00 – 9,00 hod.

Hasičská zbrojnice 9,15 – 10,15 hod.

Hynkov 10,30 – 11,30 hod.

Druhy přebíraných odpadů:

Bateriové monočlánky, automobilové akumulátory, oleje, barvy, ředidla, kyseliny, pesticidy, léky, ruťové zářivky a výbojky, nádoby se zbytky chemikálií, televizory, lednice a mrazáky. Ostatní objemný odpad (pneumatiky, textil, nábytek, koberce, peřiny, matrace, vyřazené elektrospotřebiče, pračky apod).

Způsob přebírání odpadu:

Všechny odpady lze odevzdat bezplatně, akci hradí obec Příkazy.

Z činnosti mladých hasičů – soutěžní sezóna 2010 – 2011

Letošní rok 2011 ještě neskončil, přesto bych ráda zhodnotila ten náš „hasičský“, který pro mladé hasiče začal v říjnu 2010 a skončil letos v září. Byl to rok plný boje, zkušeností, zážitků, tréninku, ale i radosti a dětských úsměvů. A protože těch akcí a soutěží bylo opravdu hodně, musela jsem si pomoci kronikou, kterou si mladí hasiči sami píší.

V říjnu 2010 na nás čekal Branný závod požární všestrannosti, kde mladí hasiči dokazují své znalosti z požární techniky, zdravotvědy, střelby, topografie a uzlování. Je to závod širokého záběru, na který se připravujeme v průběhu celého předcházejícího roku.

Po tomto závodě nastává „zimní klid“, ale my jsme přesto nelenovali. Pozornému oku jsme určitě neunikli při pouštění draků, bruslení a sáňkování. Nově jsme překvapili děti v převlecích čerta, anděla a Mikuláše, velmi oblíbená je již naše tradiční vánoční besídka, kdy jsme společně poseděli u stromečku, předali si dárečky, ochutnali cukroví...

Pokud nám v tomto zimním období počasí nedovolilo být venku, trávili jsme naše schůzky v místní ZŠ, kde jsme se učili znalostem na již výše zmíněný branný závod. Ale u učení jen nezůstalo, zahráli jsme si i spoustu her...

No a když konečně první paprsky dovolily, vyrazili jsme trénovat požární útok. Od května nás totiž čekala každou neděli soutěž, kde jsme vždy poměřili svoje síly se zhruba 20-25 družstvy a to převážně v požárním útoku. Výjimkou je soutěž ve Velkém Újezdu, kde je navíc štafeta 4x60m, štafeta požárních dvojic a běh jednotlivce na 60m s překážkami.

Letos se nám opět podařilo nevynechat ani jednu soutěž; celkem jsme se zúčastnili 11 soutěží (mimo branný závod) a dovezli dva poháry za 5. místo, jeden za 2. místo a krásné tři poháry za 1. místo. Účast na těchto soutěžích nám vynesla to nejcennější (a musím podotknout, že to byl opravdu boj až do úplného konce): 3. místo v Okresní lize mladých hasičů v kategorii mladších pro rok 2010-2011.

A aby toho všeho v průběhu roku nebylo ještě málo, vyrazili jsme s rodiči a horeckými hasiči na „rafty“. Sjeli jsme si řeku Moravu, pro většinu z nás to byl prvotní a nezapomenutelný zážitek. Po té jsme se utábořili v Horce nad Moravou „Na dolích“, kde se všechny děti - jak horecké, tak i příkazské vyřádily na trampolíně, v pění, zahrály si fotbal, opekly špekáčky a našly nové kamarády. Naše mladé hasiče jste dále mohli vidět na stavění a kácení máje a při oslavách obce, kde opět předvedli, že se nebojí i skutečného ohně.

Všem mladým hasičům bych chtěla poděkovat za vzorné reprezentování a za to, že když se chce, tak to prostě jde a dokáží být plnohodnotným soupeřem a společně bojovat jako tým. Držme jim palce, ať se jim i nadále takto daří.

Dále bych chtěla poděkovat všem našim sponzorům (Obec Příkazy, Faksa-Straka s.r.o. vzduchotechnika, klimatizace), ale i rodičům za podporu, členům SDH Příkazy, kteří nám pomáhají a v neposlední řadě Janě Malé, se kterou oddíl mladých hasičů společně vedeme.

Za SDH Příkazy vedoucí mládeže Lenka Fryčáková

Žehnání hynkovské kapličky

Píše se 28. září roku 935. Osmadvacetiletý český kníže Václav I. kráčí do kostela. Ještě před ním se setkává s mladším bratrem Boleslavem. Toho ale rozlítí povýšenost, se kterou ho prý bratr oslovil, tasí meč a vrhá se na něj. Václav ho ale odzbrojí a povalí na zem. Boleslav ihned volá o pomoc, přibíhá jeho družina. Václav utíká do kostela, nestačí se však skrýt a Boleslavovi muži jej s celou jeho družinou ubíjí. To je pouze stručný výklad o smrti patrona české země – svatého Václava.

Píše se 28. září 2011. Od smrti nejvýznamnějšího českého světce uplynulo již 1076 let. V České republice připadá na toto datum státní svátek – Den české státnosti. A právě v tento sváteční den proběhla v Hynkově první významná náboženská

- Pokračování na str. 5 -

- Pokračování ze str. 4-

událost v moderní historii obce. Již před druhou hodinou se kolem zvoničky začali shromažďovat občané, kteří chtěli být přítomni žehnání kapličky a zvonů v ní umístěných. Ve 14 hodin jsme byli přivítáni členem rady obce – Ing. Ivo Čepělem, který nás informoval o rekonstrukci stavby, její historii i o tom, co jí ještě čeká. Přivítal také významné zúčastněné hosty, jmenujme především téměř celou Radu a Zastupitelstvo obce, nejstarší občanku Hynkova – pí Annu Říkalovou, RNDr. Ladislava Šnevejse, náměstka primátora statutárního města Olomouce či p. Tomáše Spurného, starostu obce Skrbeň. Rád bych zveřejnil reakci p. Šnevejse na tuto akci s několika denním odstupem: „Byla to bezva akce s příjemnými lidmi a hezkým počasím, budeme se tam se ženou rádi vracet.“ Po úvodním slově pana radního a několika kulturních vložkách hudební skupiny Schola z Nákla se již ujal slova. P. Mgr. Ondřej Jirout, farář z římskokatolické farnosti v Nákle, který provedl samotné žehnání nejen kapličky, ale i v ní umístěných zvonů. Po ukončení svčení jsme byli pozváni na posezení v místním kulturním domě, kam se většina z přítomných ráda přesunula. Přímou na sále ještě hodnou chvíli hrála zmíněná nákelská kapela. Potkávali se tu staří známí, kteří se již celá léta neviděli, obnovovali se zde dávná přátelství, vedly se vášnivé debaty o různých tématech – no řekněte sami, neměly by se podobné akce dít častěji? Budeme doufat, že tímto náboženský život v naší obci nekončí, ale bude se dále úspěšně rozvíjet. Považuji za vhodné vyřídít Vám všem pozdrav od Jeho Excellence Mons. Mgr. Jana Bosco Graubnera, arcibiskupa olomouckého a metropolitu moravského, který nám popřál, aby se žehnání zvonů vydařilo a přineslo obyvatelům obce požeňání

a radost. Otec arcibiskup, kterého jsem na tuto akci pozval, se nemohl zúčastnit z důvodu svého celebrování na Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi, avšak vyjádřil své potěšení nad případnou další událostí, na které by mohl být v Hynkově přítomen.

Věřím, že mi nebudete mít za zlé, pokud v této chvíli svůj příspěvek ukončím, věřím, že Vám tato akce ještě na dlouho utkví v paměti jako událost, která by se měla opakovat. Snad splnila, popřípadě předčila Vaše

očekávání, protože ta moje jednoznačně ano. Těším se na další změny, které nás ještě na kapličce čekají, a doufám, že tuto „euforii“ sdělíte se mnou.

Filip Vočka

Oslavy 90 let dobrovolných hasičů na Hynkově

Ve znamení oslav 90. výročí vzniku Sboru dobrovolných hasičů byl sobotní víkend 25.6.2011 na Hynkově.

Bohatý program oslav v kulturním domě odstartoval slavnostní průvod obcí za doprovodu kapely Příkazanka. Průvod uctil u pomníku padlých dvou světových válek jejich památku, uctil i památku všech svých zemřelých sester a bratrů položením věnce a minutou ticha. Poté přivítal všechny sestry

a bratry nejen ze svého sboru ale i sborů okolních, starostu obce pana Sívka, zástupce okresního sdružení bratry Geprta a Šmoldase a všechny hosty. Starosta obce přednesl slavnostní proslov o účelu a roli dobrovolných hasičů v životě obce. Následně zástupci okresního sdružení bratři Geprt a Šmoldas za účasti starostky SDH Hynkov sestry Bortlové předali ocenění.

Návštěvníci a diváci si před hasičskou zbrojnicí mohli prohlédnout nejen historickou stříkačku, ale i tu současnou. Skrbenští bratři nám všem předvedli, že historická stříkačka je i přes svůj věk v dobré kondici. Na kulturním domě proběhl následně kulturní program a občerstvení; zde si také mohli všichni hosté prohlédnout nástěnky dobových dokumentů i fotografie historie sboru. Bohužel se nedochoval dostatek materiálů k tomuto období, proto jsme nemohli zmínit všechny bývalé členy a jejich úspěchy. Kulturní program zahájily sestry Sokola Náklo následované vystoupením národopisného souboru Pantla Náklo. Poté nastoupily malé roztleskávačky Litovel a o zakončení se postarala taneční skupina Kaster. Ozvučení a hudební produkci zajistil DJ Sylven. Rodiče, kteří přišli s dětmi, jistě uvítali dva skákací hrady, kde mohli nechat své ratolesti za dozoru sester sboru.

Oslavy proběhly důstojně s bohatým programem a Sbor dobrovolných hasičů Hynkov děkuje všem vystupujícím, všem bratrům a sestrám z okolních sborů, zvláště pak ze Skrbeně a Horky nad Moravou, za jejich nejen technickou podporu. Sbor dále děkuje všem hostům, kteří s námi přišli toto výročí oslavit a v neposlední řadě i sponzorům a to jmenovitě Olomouckému kraji a Obecnímu úřadu Příkazy.

Všem děkujeme za účast na oslavách 90. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Hynkov.

SDH Hynkov

Omluva:

Z technických důvodů došlo k pozdnímu vytištění výše uvedeného článku, za což se redakční rada omlouvá.

Vzpomeňte s námi...

Prosíme vás, abyste s námi dne 9. listopadu 2011 vzpomenuli pro nás neuvěřitelného stého výročí narození naší drahé maminky, paní Emilie Kameníčkové.

Byli bychom rádi, kdyby vám těch několik následujících strípků jejího životopisu trochu přiblížilo její osobnost a některým z vás třeba řeklo i něco, co jste dosud nevěděli.

Narodila se ve středočeském Kladně, kde byla vychovávána po smrti rodičů již od útlého dětství svými staršími sourozenci. Tito obětaví lidé ji všestranně vybavili pro samostatné vykročení do života včetně toho, že ji umožnili ekonomické a jazykové vzdělání. A bylo to asi velmi náročné v době, kdy právě skončila první světová válka. Pak šel život dál, naše maminka

žila a pracovala na Slovensku, později v Čechách a posléze už jako provdaná s manželem a dvěma dětmi v Praze prožila i druhou světovou válku. Po složitých životních peripetiích se ocitla jednoho mrazivého lednového dne roku 1951 na Kameníčkově gruntu v Příkazích, kde žila téměř plných 34 let. A nyní už jen odpočívá na důstojném nákelském hřbitově. Jak víme, právě její poslední životní etapa se natolik zapsala do jejího

srdce, že se do posledních dnů svého života cítila být především občankou Příkaz. Proto vás prosíme o přečtení i následujících několika řádek k uctění její památky.

Některí z jejich dosud žijících vrstevníků, a spíše těch o nějakou tu desítku let mladších, ji možná mají v paměti ještě dnes, a to jako ženu neustále v pohybu, vždy usměvavou a ochotnou pomoci všem a všude, kde toho bylo zapotřebí. Mimo jiné chodila pomáhat na pole, pracovala v tehdy velmi obtížných podmínkách jako administrativní pracovnice na pískovně u Hynkova, později pak jako hospodářka v Mateřské škole v Příkazích. Dnešní padesátníci si mohou naši maminku připomenout z posledních let jejího života jako knihovnici na obecním úřadě, možná i jim, mnohdy ještě jako dětem, pomáhala odkrýt první cestičky k četbě a tím i vytvářet zárodky pozdější lásky ke knihám.

Do Příkaz se přestěhovala z Prahy se svým manželem a dětmi na začátku druhé poloviny minulého století a na Kameníčkově gruntu – jako poslední jeho obyvatelka – žila až do své smrti, do listopadu roku 1985. Zejména první období let po násilném přesídlení, která na gruntu a v Příkazích prožívala, nebyla vůbec jednoduchá. Její manžel a náš otec pan Otakar Kameníček pro nedůvěru tehdejšího režimu velmi obtížně hledal práci a pro zabezpečení své rodiny často za zaměstnáním dojížděl tak daleko, že veškerá péče o rodinu, domácnost a provoz celého gruntu po celé týdny spočívala převážně na naší mamince. A to včetně láskyplné péče o dědečka Floriána Kameníčka, který naší rodině poskytl velkoryse střechu nad hlavou, v době pro nás nejtěžší, když jsme byli vystěhováni z Prahy. Naše maminka, ač tehdy relativně velmi mladá, se ve svých necelých 40 letech velice rychle a s nesmírným nasazením

přeorientovala z předchozí úřednické praxe a vedení městské domácnosti do zemědělských poměrů na Hané. Do každé práce se však dokázala pustit s chutí a nepřípouštěla si, že něco nejde udělat. Naučila se vládnout srpem, kosou i lopatou, pracovala na dvoře, v sadu a podle svých sil i na opravách stavení. Však stopy její tvrdé fyzické práce by mohli vidět i přes veliké zvelebující změny na Kameníčkově gruntu z posledních dvaceti let i dnešní návštěvníci skanzenu.

Až s velkým časovým odstupem dokážou děti ocenit vše, co pro ně rodiče udělali, to je asi obecné poznání. Teprve až po dlouhých letech i my se pokoušíme zhodnotit ty nesmírně obtížné podmínky, v jakých nám rodiče za cenu velkého osobního odříkání umožnili nejen získat vzdělání, ale především vzájemným soužitím nám a ještě našim dětem dali do života základní zásady lidskosti. Pro vzpomínku na ně, na oba, přikládáme starou fotografii z rodinného archivu z druhé poloviny 60. let minulého století.

Na závěr už jen několik málo slov. Naše maminka, paní Emilie Kameníčková, byla nesmírně skromná žena, dokázala se radovat z maličkostí a v tom především pro nás, lidi už trochu jiné doby, může být velkým příkladem. Prosíme všechny, kteří se s ní setkali, ať již při její práci či jinak a poznali její ochotu a krásný vztah k lidem, aby jí věnovali tichou vzpomínku.

Děkujeme

Ing. Helena Smolíková a Ivan Kameníček, děti

Vzpomínka na paní Boženu Langovou – Svozilovou k 110. výročí jejích narozenin

Narodila se v rodině Jiřího Svozila 27. října 1901 na gruntě čp.10 v Příkazích, jako nejmladší ze čtyř sourozenců. Již od mládí se aktivně zapojovala do kulturního dění v obci. Mimo cvičení v Sokole, byla členkou a sólistkou místního pěveckého sboru za sbormistra Vladimíra Deckera i ochotnického divadla Odboru Národní Jednoty. Později spolu se svou sestrou Anežkou byla dlouhá léta cvičitelkou a náčelnicí v místní sokolské jednotě i župy Olomoucké - Smrčkové. Na počátku padesátých let, byla spolu s dalšími členy výboru násilně ze Sokola vyhoštěna a v plné míře se pak věnovala hanáckému národopisu.

Pracovala v redakci „Kovář Československý“ a později v kovářském družstvu „Kodruko.“ Vedla při tom domácnost, kde se starala o svého otce a bratra Josefa – tajemníka a matrikáře obce. Oba spolupracovali s předním etnografem Ing. Janem Bečákem, který k ní, za krásou původních krojů, přivedl známé umělce - akad. malíře Karla Svolinského pro studie na výzdobu olomouckého orloje, Willi Zlamala, pro vestibul hlavního nádraží v Olomouci. Kromě toho přicházeli sem i známí olomoučtí fotografové – Rudolf Smahel, Jaroslav Vávra, Josef Kývala a další.

Krásu hanáckých krojů paní Langová doslova milovala. Patřila mezi poslední, kdo s jistotou poznal sebemenší nešetný zásah či úpravu původnosti. K ní se obraceli mnozí, kteří potřebovali cokoli o kroji vědět nebo opravit. Jejima rukama přešlo nepřeberné množství krojových součástí. Kroje upravovala i pro pamětní síň Adolfa Kašpara v Lošticích, pro Slezské muzeum Petra Bezruče v Opavě i muzeum v Litovli. Za jadrnou hanáčtinou občas přicházeli i brněňští rozhlasáci. V roce 1977 s ní natočila ostravská televize vánoční pořad „Pojďte chlupci k nám“ a vysílala ho v tom roce na Štědrý den.

V posledních letech jsme spolu jezdili na národopisné besedy po celém okolí, ale i do Zábřeha, Šumperka, Přerova, Velké Bystřice i na Rusavu za členy hanáckých souborů, aby mladé generaci předala vše, co o kroji potřebují vědět. S ochotou

p ř e d v á d ě l a postup při jeho „spravování“, tj. přípravy k vyprání, škrobení, žehlení i pečlivé jeho uložení. Hlavně však zaučovala vázání šátku způsobem na růže.

N á m p o m á h á v a l a při oblékání do krojů a vždy se přitom těšila z pohledu na nás – my jsme si toho byli v ě d o m i a věděli, že bez její asistence by to nikdy

nebylo ono.

Necelý měsíc před smrtí nás vypravovala ve větším počtu k oslavě 100. výročí železniční trati Olomouc-Čelechovice na příkazské nádraží. Brzy nato ji po mozkové příhodě odvezli do nemocnice, kde 29. června 1983 zemřela ve věku 82 let.

Boleslav Vaca

Procházka po dědině – ZÁBRAŇ

Prázdninovy měsíce otekly jak voda a přěšlo září. Nô aspoň ten konec prázdnin a první dně září sebo přenesle pěkný počasí. A tak v sobotě 3. září, protože panô Vacovi zdraví slóži a pořáď má zdravý nohě, šak také kráčel celó cestô jak mladík, smě se znovô sešle o deviti hodinách před školó. Přěšle skoro všeci, co bèle minôle, ti co chěbèle asi přejit nemuhle, ale přěšle novi, takže se nás sešlo přes 40 a pan Vaca měl co dělat, abě nás všeckě ôhlidal a abě všeci dobře slěšle jeho povídání.

Začalē smē jako posledně ô školē, pan Vaca znovô přěpomněl dělici čárô v dědině a to Škrabalovô a Hanákovô ôlěčkô, nô a hned smē dostalē hádankô, kerá část dědinē je věci, ešle Vrtov nebo Zábraň. Asi se chtěl přěsvěčēt, co smē si od minôla zapamatovalē. Nebôdô Váš napinat, věci je Zábraň, kerá má 148 popisných čísel, Vrtov jich má jenom 127. A pak ôž začalo povídání o jednotlivých staveních. Protože tēho bēlo,

že bē to věšlo na celi novinē, nebôdô menovat všeckē domē, konec koncu, hodně je teho popsanyho v knižce pana Vacô „Stařečkovo povídání o žěvotē“ a potom v knize o Příkazích. Takže – Škrabalovo naproti školē věhořelo na všeckých střechách ē se stodolô, po zásahô zápalných bomb za válkē, vedle bēvalo Hřěvnovo – dnes ô Kolaviku, bēl dum zabranē německéma osidlencama, stēně ē v domē vedle školē, kde potom bèle bytē ôčētelu. V domē č. p. 20 – bēvalo Vědrovo – potom holičstvi, bèle za válkē také osidlenci z Besarabie s početnô rodinô. Dál vedle hospodē dum č. 19 – ô Lakoméč, jak říká pamětni deska na domē, to bēl rodné dum Josefa Věslóžēla, pokrokovyho rolnika, zakladatela rolnické záložne a sladovně, keré bēl v deputace hanáckých rolniku ô cisaře pána ve Vidni v rokô 1848. Pokud se jedná o rolnické záložnô, ta v Příkazích bēla jednô z prvnic záložen na moravskym venkovē. O Záloženskym domē se zatim zmiňovat nebôdô, ten stojí za samostatny povídání. Jenom to, že za II. světové válkē bēl okupantana zabranē na pracovní tábor pro německy divke, kery chodilē pomáhat k přěstěhovaném sókmenovcum. Dál ôž to bēla pro nás pastva pro oče, a věřte, že bēlo na co se dívat, protože smē navštívilē postôpnē 5 grôntu a to na levé strani Dostálovô, Sauerovô a Vacovô, na pravé strani néprv Hřěvnovo. To bē naši stařecci a prastařecci hledělē, jak tē staveni prohlidlē! Namisto hnojisek a domácího zvířectva na dvoře, všôdē skalkē, pergolē, cestičkē, trávníčkē, jezírka, kvitka, strômkē. Všôdē nás přěvitalē hospodáři a všôdē to bēlo krásny, každē dvur jinači. Ô Sauru v zahradē nekery děvčata prohláselē že si přěpadnô jak na Floře. Abē té historie na nás nebēlo moc, tak tēm pátém domem bēl dum našeho pana starostô Jardē Sivka, postavenē od základu znovô na místě puvodního staveni rodinē Josefa Zlámala. O rodinē Sivkových je známo, že mají rádi zvířata a také to bēlo vidēt, protože na dvoře, příjemně zastiněnym obrovskô vrbô smē objevilē fretkē, psē a koňa a vimē, že tech zvířátek mají eštē vic.

Nô a prohlídka pokračovala dál, okolo grôntu Zlámalových – Sečovskyo a Křězovskyo. Přěznám se, že sem až do té sobotē v tem měla děckē zmatek a nikdá sem nevěděla, keré bēl keré. Takže ô Křězovských je grônt č. 78, kde na jeho místě stojí dum pana starostē, protože přě stavēni mělē až do rokô 1879 dřevěné křěž. Ô Sečovských Zlámalu č. 13, kde dnes bēvá pani Šerotková proto, že só blěž k Sečim. Zpřizněni bèle k sobē asi jak se ô nás říká „naše kráva pila z vašē stôdnē“ to je asi přes 5 generaci. Pochválēlē smē opravô domô – bēvalyho Johaneseva statkô, pozdēš družstevni ôbytovně. Za zminkô stojí dnešní proluka mezē č.212 a č.11 – tam ve staré chalôpce bēvalo obecní muzeum. Na grôntē č.9 bēvalo Hřěvnovo – dnes ô Spurných – bēl přē na svatbě známé české básnik Vitězslav Hálek. O Svozělovyho č.8 bēla zminka o vzorových chlivech pro středni hospodářstvi, postavených koncem první republikē. A smē ô sochē Svobodē. Na zábraňskym rozcesti v minôlosti stávala brána, kerá se na noc zavírala před lópežnikama

a zlodějama. Dnes tó stojí na místě bévalyho křeža socha Svobodě, keró vĕtvořel, zrovna jak ostatní sochě na Záloženským domě a na kaplěčce olomócké sochař Julius Pelikán, (modelem k postavě Hanáka, keré symbolizóje obránce svobodě, běl rolník Josef Zlámál č.p. 78 - dnes Sivkovo). Na mohutným žulovým soklô só vsazeny čtĕrĕ bronzovy reliéfĕ, ktery představójó matkô s dětma nad opôštĕným plôhem, válečny obĕti – popravení legionáři, alegorii osvobozené vlasti a konečny vítězství, zosobněny legendárnima blanickéma rytířama. Nad tím vším je vĕtesany proctví Komenskyho: „Vláda věci tvých, k tobě se zase navrátí, ó lide český“ a datum 28. 10. 1918, s ménem autora. Za válkĕ mělĕ v dědinĕ strach, že sochô němci nechají zborat, protože Hanák hledi hrdĕ směrem k Sudetum; tak se reliéfĕ schovalĕ a nahradilĕ se betonovéma deskama, a řeklo se, že socha je památkem padlých z I. svĕtové válkĕ a na to si ti němci netrôflĕ.

Od školĕ je to k soše kósek a máme tĕho eštĕ dost před sebo. Takže smĕ pokračovalĕ ô křeža, keré až do rokô 1921 stál na místě, kde dnes stojí socha Svobodě a běl kvulĕ její stavbĕ přemistĕné. Ale ě dnes stojí na pěkným místě. Je z rokô 1772 zrovna jak křež na Vrtovĕ, ale je hodně vic zdobenĕ a stojí v pěknĕ barokni zahrádce. Ôž bĕ ale potřeboval opravit. Za zidkô ô křeža stávala kdĕsĕ chalópa, keré se říkalo Vizónek, proto je od ni pěknĕ pohled do dědinĕ. Vedle Vizónkô bělo Šmídovo č.92 – dnes Rohrerovo, kde běla kancelář pozděšio Kodruka. Na místě, kde stojí benzinka bělo 5 malých chalópek, kery bělĕ na koncô válkĕ v r. 1945 přĕ náletech zničeny. Pak se dostávámĕ do takzvaného Randleka – to je ôlĕčka kde začĕná číslování v dědinĕ a to číslem 1 – pan David a dál Hymrovi. Přĕ cestĕ směrem k Hĕňkovô běl eštĕ zminĕné dum příkazskyho fotografa pana Němečka. Jeho zaslôhó má dnes obec spósto fotografii, na kerých je zachĕcena historie dědinĕ. Na koncô dědinĕ bévalo na Cholĕnce až do rokô 1921 obecní plavisko. V domĕ č.p. 126 (dnes Slavičkovi) bévala Jaškova kovárna, ale dřív tadĕ stávala kapla sv. Annĕ, o keré se našla písemná zminka ôž v r. 1677, běla ale v r.1913 zboraná a na jejím místě si kovář Jašek rozšĕřel kovárnô. Cestĕ ke Skrbeni se říkávalo břôchotinská, protože smĕřóje rovnó k Břôchotinô. Dál smĕ si prohlídlĕ Nechôtin - to je slepá ôlĕčka od Jaškové kovárnĕ, jako zajimavost je třeba říct, že tadĕ stojíjó domĕ zadkem do ôlĕčkĕ, předkĕ mají do „Ôborĕ“, do keré se dostanem z leva od domô rodinĕ našĕ pani pošmistrovĕ.

Posledním usekem procházkĕ běla ôlĕca ke sladovni, kerá začĕná na rohó honosnyho statkô č.p. 81, keré patřĕl starostovi a poslancovi Janô Vacovi – ten se v letech po I. svĕt. válce zaslôžĕl o rozvoj našĕ dědinĕ – za něho se postavil Záloženskĕ dum, kapla, socha Svobodě, hasičská zbrojnica, vĕdláždila se sĕlnica a provedla se kanalizace. K domô patřĕlô ě č.p.79 (Čamkovo), kde do nedávna bévalĕ Johanesevi a č.p. 80. V padesátĕch letech min. století statek zabralo JZD. Dnes dum č.p. 81 patří obchodní společnosti, a je v žalostným stavô. Vedle bévalá chalópa jako vĕměna, potom bytĕ pro tĕ, keři pracovalĕ ô Johannesu, pozděš tam bévalĕ členi družstva. Dál je bévalá Štolfova stolárna, naproti puvodni zahradni domek ô Kódelných – dnes Schinnerovo a bělĕ smĕ ô příkazskyho hlĕnika, keré patřĕl k Johannesovymô statkô. Tóde se v minulosti kopala hlĕna a dělâlĕ tihle pro cely Příkladĕ. Hlĕna se nakopala a nechala přes zĕmô vĕmrznôt, pak se smichala s vodó a ječmenĕma plevama a z této hmotĕ se dělale tihle-vepřovice Hlenik zanikl, děž se v cihelnách začalĕ dělat páleny tihle. V horni části Hlĕnikô se postavila sladovna a ostatní kópil starosta Vaca. Mĕl tam z tĕho okrasnó a ôžĕtkovó zahradô. Po založení JZD v rokô 1950 celĕ prostor ôžĕvalo družstvo a celó tô zahradô zdevastovalo. Dnes má v pravĕ části Hlĕnika postavenĕ dum s krásnó

zahradô příkazkĕ občan a podnikatel pan Zdenek Čapka. Za zminkô tadĕ stojí kromĕ krásné parkové upravĕ zahradĕ, vĕtĕně ômělĕ říčkĕ, altánek, postavenĕ italskĕma zajatcem za I. svĕtové válkĕ v italským slohó, keré majitel opravil podle puvodního stavô, pod něm kašna s vodotryskem. Celĕm areálem nás provedla pani Jiřinka, kerá nás nakonec vzala na sezeni vedle tenisovĕch kurtu a tadĕ běla našĕ procházka završĕná krátkým povídáním o sladovně, kerá běla postavená v r. 1873, přĕ její stavbĕ se našla část mamutiho klô, bohužel se nedochovala Boží môka, kerá stála v místě autobusové zastávkĕ. Nakonec došlo ě na přĕpravĕny občerstveni z domácí produkce pana hospodáře. Bĕlo to vĕsĕcko moc dobry a dodatečĕně za to panô Zdenkovi Čapkovi a pani Jiřince moc děkôjem. Až na samĕ závĕr smĕ ale zjistilĕ, co smĕ eštĕ tĕho nevidĕle a proto smĕ se hned na místě v Boženkô M. rozhodlĕ, že ôdĕláme eštĕ třĕti procházkô po dědinĕ – nazvanó „co smĕ vĕsĕcko nestihlĕ“ a tam se bôdemĕ troškô vic věnovat Záloženskýmô domô, kaplĕčce a skanzenô, případĕně přĕberem vlakovy nádraží a sladovnickĕ dum ô Sázelu, Boží mokô se smířĕm křežem ô váhĕ. Troškô smĕ zaôvažovalĕ ě o Hĕňkovô, keré vubec neznámĕ, kde bĕ pak běla další procházka. Kdĕ to vĕsĕcko bôde, to eštĕ nevimĕ, možná až na jaře, možná eštĕ letos. Névic bôde záležĕt na panô Vacovi, protože bez něho bĕsmĕ to realizovat nemuhlĕ. A ôž vĕl zvemĕ na toto další procházkô vĕsĕckĕ, keři mají zájem se o našĕ pěknĕ dědinĕ neco dovĕdĕt.

V Příkladĕch, dne 4. 9. 2011 , Z.Z.

Křĕst knihy o Opletalovi

V pondĕlí 5. září se v prostorách Obecního úřadu v Nákle konal křĕst knihy nákelské občanky Marie Turkové ml. publikace s názvem „Jan Opletal – známý či neznámý hrdina“ byla vydána za podpory obce Náklo, Krajského úřadu v Olomouci, Mĕsta Litovle a Gymnázia Jana Opletala v Litovli.

Zhruba sedmdesátistránková kniha mapuje krátký, ale přĕsto výjimečný život tohoto rodáka z Nákla, který za svou vlast položil život. Publikace je doplnĕna spoustou fotografií, ktery pocházĕjí přĕdevším ze soukromého archivu neteře Jana Opletala – paní Vĕry Spurnĕ.

Publikace Jan Opletal – známý či neznámý hrdina byla puvodĕně napsána jako soutĕžní práce do 33. ročníku Štĕredoškolské odbornĕ činnosti, kde zvítězila v okresním i krajskĕm kole a v celostátním mĕřĕtku obsadila 9. místo. Autorka za tyto úspĕchy převzala ocenĕní Litovelská nadĕje. Kromĕ literární činnosti se zajímá také o hanácký folklór, vážnou hudbu a ochotnickĕ divadlo. Dne 20. srpna jí byla z rukou starosty obce Náklo za tuto knihu předána cena obce.

Marie Turková ml. se narodila 28. července 1994. Jejími rodiči jsou MUDr. Marie Turková a Ing. Karel Turek. Manželĕ Turkovi mají ještĕ mladšího syna Karla, který je nadaným hudebníkem a nyní studuje na stejné škole jako jeho sestra. Marie vyrůstala a nyní stále žije v Nákle, kde absolvovala s vyznamenáním základní školu. Nyní studuje třĕtí ročník Gymnázia Jana Opletala v Litovli. Pravidelnĕ vystupuje na většínĕ kulturních akcí, ktery se v její obci konají. V Marii se hanácká krev nezapřĕ – je propagátorkou hanáckého nářĕčí a rozhodĕně se za něj nestydí. Já sám mĕl to štĕstí, že jsem s Maruškou chodil pĕt let do třídy na základní škole, dodnes jsme velmi dobrými přáteli a mohu s jistotou říci, že je to velmi výjimečná a nadaná dívká, o ktery v budoucnu ještĕ jistĕ uslyšíme.

Filip Vočka